

μάλιστα σχημάτων ποῦ ἐχρησίμευσαν ἢ θὰ χρησιμεύσουν ἐμβλήματα σειρᾶς γενεῶν νικητριῶν ἢ νικημένων, δοξασμένων ἢ ἀφανῶν. Ἐτελείωσεν ὁμως. Ἡ φλόγα τῆς προφητείας ἔσθυσε καὶ εἰς τὴν τέφραν τῆς σκέψεώς μου ἀπλώνεται τώρα ἡ κηλὶς ἀσήμαντος καὶ ἄμορφος, ὅπως κάθε κηλὶς. Ματαίως θὰ ἐπροσπαθοῦσα τώρα νὰ σᾶς δώσω καὶ τὴν ἀκρίβειαν τουλάχιστον τοῦ σχήματος αὐτῆς, ὅχι τοὺς χρωματισμούς της.

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΖΕΡΒΟΣ

ΒΡΑΔΥΝΟ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ

ΕἶΝΑΙ ἀπλωμένη στὶς κορφοῦλες ἡ γαλήνη·
 Στὰ δέντρ' ἀπάνω μόλις μιὰ πνοὴ ξανοίγω,
 Καὶ στὸ λαγγάδι τὰ πουλιά βουβὰ ἔχουν μείνη·
 Περίμενε! καὶ σὺ θὰ κοιμηθῆς σὲ λίγο.

[*Τοῦ Γκαϊτε*]

Μετάφρασις Λ. Κ. Π.

„ΕΡΑΤΩ“

Ἡ συνήθεια τοῦ ἐκδίδειν ἢ προβαίνειν εἰς ἀποπείρας ἐκδόσεως πρωτογενῶν περιοδικῶν ἀπὸ τῶν μαθητικῶν εἰσέτι βάρων, φαίνεται ὅτι εἶνε παλαιά. Πρὸ τινῶν ἐτῶν, ὁ μακαρίτης φίλος μου καὶ γνωστός λόγιος Χριστόφορος Σαμαρσιδῆς μοὶ διηγείτο, ὅτι ὅτε ἐμαθήτευεν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐκπαιδευτήριον τοῦ Βάφα, πρὸ πεντηκονταετίας καὶ πλέον, ἐξέδιδε καὶ αὐτός, — ἀγνοῶ ἂν ἐν χειρογράφῳ ἢ διὰ τοῦ τύπου, — περιοδικὸν τοιοῦτον, ἔχων ὡς συνεργάτην καὶ συνεκδότην του, τίς θὰ τὸ ἐπίστευε! τὸν τότε συμμαθητὴν του Δημήτριον Ράλλην, τὸν τέως πρωθυπουργόν. Μοῦ προσέθεσε μάλιστα τὴν λεπτομέρειαν ὅτι αὐτοὶ μὲν τὸ περιοδικὸν τῶν ἐπιτοφῶρων Ἐρατῶ, ἀλλ' οἱ κακεντρεχεῖς συμμαθηταὶ τῶν τῶ νόμαζον.... Ἐρατό.

[Ἐκ τῶν “Ἀπομνημονευμάτων” τοῦ Χ. ἈΝΝΙΝΟΥ]